

MARJINES (2) *sb m*

marjines *a.* **marginēs** (2).

A sg a. pl (lat.) marjin(e)s (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Niezapisany brzeg jakiegoś pisma [margo – krawędź, kraj którejkolwiek rzeczy; margo proprie dicitur extremitas folii vel paginae, unde dicimus in margine adscripsi – przypisałem na brzegu karty Mącz 210a] (2) : Thy łowá wzięte łą z Ezáialzá/ [...] co okázuie nie tylko quotizátia ná márgines/ ále y fáme łowá. SarnUzn G4v, C6v.

Synonimy: brzeg, kraj.

Cf [MARJINAL]

AL